

de qualsevol home o dona que decideixi explorar el seu potencial, en contrast amb l'esforç (generalment amb pobres resultats) que necessita l'aprenentatge de qualsevol etnollengua. Tot i que el lèxic de l'esperanto s'ha pres bàsicament del gran tronc indoeuropeu, la seva estructura morfològica i sintàctica l'apropen a les llengües "aglutinants" (com ara les anatòliques) i aïllants (com el xinès i el thai), sintetitzant d'aquesta manera una autèntica universalitat. Com a exemple dels dispositius que en faciliten la incorporació pràctica, es pot dir que els

verbs en infinitiu acaben sempre en -i, els substantius en -o, els adjectius en -a i els adverbis en -e. Així, la paraula *patro* significa pare, *patra* és l'adjectiu d'aquesta mateixa idea (patern/a) i *patre* l'adverbi corresponent (paternalment). Amable lector, si en la nostra llengua catalana el substantiu del verb somniar és "somni", però l'adjectiu és... "oníric", en esperanto és molt fàcil: respectivament *songhi*, *songho*, *songha*... El mecanisme d'aquesta llengua interètnica facilita l'adquisició i l'ús lliure, flexiu, creatiu i autònom de l'arsenal lèxic.

Pàgina-xarxa amb informacions generals i diversos links:
Portal de l'esperantisme català: <http://www.esperanto-ct.org/>
Asociación Izquierda y Esperanto (España): <http://satenhispanio.eresmas.com>
Federació Espanyola d'Esperanto: <http://esperanto-es.net>
Comissió per les Amèriques de l'Associació Mundial d'Esperanto: <http://www.ameriko.org> (permet trobar fàcilment la pàgina-xarxa dels esperantoparlants organitzats a cada país).

Cursos (n'hi ha molts més):
<http://www.lernu.net>
<http://www.cursodeesperanto.com.br>
http://esperanto.org/espviva/ev_es/utf-8/unik/index.html
http://www.geocities.com/sue_hess
<http://www.institutoesperanto.com.ar>
Diccionari castellà-esperanto: <http://luisguillermo.com/diccionario>
Wikipedia en Esperanto: <http://eo.wikipedia.org/wiki>

HUNTINGTON: PARLAR ANGLÈS O MORIR

JOSÉ VIDAL-BENEYTO

Madrid

Samuel Huntington predica la seva creuada antihispana i insisteix en el perill que suposa per a la identitat nordamericana -quintaessència i suport, segons ell, dels valors del món occidental- l'ús cada vegada més generalitzat de l'espanyol i la persistència del referent cultural hispànic als EUA.

A l'entrevista d'EL PAÍS, l'intel·lectual pentagònic reitera, encara que de manera més dissimulada, els arguments presentats a les seves darreres publicacions: *El reto hispano* a Foreign Policy i *¿Quiénes somos?* a Paidós. La seva tesi central coincideix de manera paradoxal amb la interpretació de Chomsky de la política nordamericana: els americans necessiten una amenaça exterior, que si no es té es crea, per percebre's com a comunitat. En aquesta funció, "la URSS i el comunisme ateu... han estat substituïts per l'islam militant... que ens ha tornat el sentiment d'identitat nacional". A la imposició ideològica d'aquesta tesi hi va contribuir el seu aterridor *Topada de civilitzacions* i l'amenaça de l'agressió islàmica que anunciava. Per això és incoherent que ara es declari ocasionalment contrari a una guerra que tant va fer per desencadenar.

El País, Madrid.

A més, les bombes que el professor Huntington proposava a Vietnam com el mitjà més segur per defensar la civilització occidental han assumit ara la forma d'armes ideològiques: els mexicanoamericans amenacen l'existència dels EUA per la seva incontrolada capacitat de reproducció i per la seva incapacitat congènita per aprendre. Proves: la primera, el 2040 els hispans representaran el 25% de la població americana, i segona, el 36% dels estudiants hispans no acaben els seus estudis secundaris davant del 8% dels blancs americans, i amb prou feines el 4% dels mexicans accedeixen a la universitat davant de la mitjana general del 22% dels nordamericans.

Basant-se en aquestes xifres, sotmeses a una descontextualització que permet dir el que es vol, la conclusió és inequívoca: no podem deixar que la marea hispana acabi amb el nostre país. Remei: parlar només anglès, imposar als EUA primer i a la resta del món després el monolingüisme anglofònic. És més, per instal·lar-se a l'*american way of life* amb què tants s'il·lusionen, s'ha de somniar en anglès. I el professor Huntington es posa com a exemple: mirin vostès si n'arribo a ser d'influent i si me n'ha anat de bé i només parlo anglès.

225